

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek podatku akcyzowego stosowanych do wyrobów tytoniowych należy interpretować w ten sposób, że wyroby tytoniowe takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, których część owinięcia zewnętrznego jest pokryta, na poziomie filtra, dodatkową papierową warstwą, co może prowadzić do wizualnego podobieństwa tych wyrobów do papierosów, wchodzą w zakres kategorii cygar lub cygaretek w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 kwietnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

(Sprawa C-690/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Znaki towarowe — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 9 ust. 1 — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 5 ust. 1 i 2 — Prawa wynikające ze znaku towarowego — Indywidualny znak towarowy tworzony przez znak testowy)

(2019/C 206/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ÖKO-Test Verlag GmbH

Strona pozwana: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego [Unii Europejskiej] i art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że nie uprawniają one właściciela indywidualnego znaku towarowego tworzony przez znak testowy do sprzeciwienia się umieszczeniu przez osobę trzecią oznaczenia identycznego z tym znakiem lub do niego podobnego na towarach, które nie są ani identyczne, ani podobne do towarów lub usług, dla których ów znak towarowy został zarejestrowany.

- 2) Artykuł 9 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 i art. 5 ust. 2 dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że uprawniają one właściciela renomowanego indywidualnego znaku towarowego tworzonego przez znak testowy do sprzeciwienia się umieszczeniu przez osobę trzecią oznaczenia identycznego z tym znakiem towarowym lub do niego podobnego na towarach, które nie są ani identyczne, ani podobne do tych, dla których wspomniany znak towarowy został zarejestrowany, o ile zostanie wykazane, że poprzez takie umieszczenie osoba ta czerpie nienależną korzyść z charakteru odróżniającego lub z renomy owego znaku towarowego lub działa na szkodę tego charakteru lub tej renomy oraz że nie wykazała ona w tym przypadku istnienia „uzasadnionej przyczyny” takiego umieszczenia w rozumieniu przywoływanych przepisów.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 kwietnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Węgry) — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-691/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej (VAT) — Artykuł 199 ust. 1 lit. a) — Mechanizm odwrotnego obciążenia — Nienależna zapłata podatku przez odbiorcę usług na rzecz usługodawców na podstawie błędnie wystawionej faktury zgodnie z ogólnym systemem podatkowym — Decyzja organu podatkowego stwierdzająca zaległość podatkową obciążającą odbiorcę usług i oddalająca wniosek o odliczenie — Brak zbadania możliwości zwrotu podatku przez organ podatkowy)

(2019/C 206/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PORR Építési Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienioną dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., oraz zasady neutralności podatkowej i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one praktyce organu podatkowego, zgodnie z którą w przypadku braku podejrzeń o popełnieniu oszustwa organ ten odmawia przedsiębiorstwu prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej, który przedsiębiorstwo to, jako usługobiorca, nienależnie zapłaciło dostawcy tych usług na podstawie faktury, którą dostawca ten sporządził zgodnie z ogólnym systemem podatku od wartości dodanej (VAT), podczas gdy właściwa transakcja podlegała mechanizmowi odwrotnego obciążenia, przy czym:

— przed odmową prawa do odliczenia organ podatkowy nie zbadał, czy wystawca tej błędnej faktury mógł zwrócić jej odbiorcy nienależnie zapłaconą kwotę VAT ani czy mógł on dokonać korekty tej faktury w ramach mechanizmu autokorekty zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi, uzyskując na tej podstawie zwrot nienależnie zapłaconego przez niego na rzecz skarbu państwa podatku, lub